

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/38/2020
Identifikačné číslo spisu: 1017200744
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2021
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1017200744.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: SCOREX spol. s r. o., so sídlom Vidlicova 24, Bratislava, IČO: 35 723 645, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ondrejom Krempaským, so sídlom kancelárie Račianska 66, 831 02 Bratislava, proti žalovanému: Finančnému riaditeľstvu SR, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 1000/2016/9104403/Dubv zo dňa 9. novembra 2016 a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/101/2017-180 z 11. septembra 2019 v spojení s opravným uznesením 2S/101//2017-92 zo dňa 12. novembra 2019 , takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 2S/101/2017-80 z 11. septembra 2020 v spojení s opravným uznesením sp.zn. 2S/101/2017-92 zo dňa 12. novembra 2019 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 100359232/2017 z 27. februára 2017, ktorým bolo zamietnuté odvolania žalobcu a potvrdené rozhodnutia správca dane - Daňového úradu Bratislava č. 104260337/2016/9104403/Dubv z 9. novembra 2016, ktorými ktorým správca dane podľa § 68 ods. 6 v nadväznosti na § 165b zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní v znení neskorších predpisov (ďalej len daňový poriadok) znížil žalobcovi nadmerný odpočet na DPH zo sumy 50.514,45 € na sumu 16.250,64 € a určil mu rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie jún 2010 v sume 34.290,80 €.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia správny súd v bodoch 44. až 49. rozsudku správneho súdu č. k. 2S/101/2017-80 z 11. septembra 2019 skonštatoval, že podľa predložených dokladov časť nadmerného

odpočtu tvorilo odpočítanie dane z dodávateľských faktúr za nákup poľnohospodárskych produktov (kukurica, slnečnica, repka olejná) od dodávateľov žalobcu: spoločnosti ISIAH, s.r.o., POHOZ, s.r.o., BM FOODS, s.r.o., SPROGI, s.r.o. a KARPATY plus, s.r.o., a to za mesiac jún 2010, odberateľovi spol. AGRI-TORI Kft. a 2010.TRADE Kft. z Maďarska.

3. Správny súd poukázal na správcom dane vykonané rozsiahle preverovanie uskutočnenia deklarovaneho nákupu tovarov dožiadanim u všetkých uvedených dodávateľov žalobcu, tak ako je uvedené v bode 47. napadnutého rozsudku správneho súdu. (Např. spoločnosť ISIAH, s.r.o., - podľa zistení správca dane táto spoločnosť na uvádzanej adrese sídla nesídi, jej konateľka sa zdržiava na neznámom mieste, so správcom dane nekomunikuje, spoločnosť je nekontaktná, za zdaňovacie obdobie 2010 nepodala žiadne daňové priznanie. Spol. SPROGI, s. r. o., bola po zmene obchodného mena od 6. októbra 2012 (GALIC s. r. o.) od 11. apríla 2014 vymazaná ex offo.) Žalobca predloženými dokladmi deklaroval následné dodanie tovaru, poľnohospodárskych plodín, z tuzemska na územie Maďarska oslobodené od dane podľa § 43 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“) odberateľom: AGRI-TORI Kft. a 2010.TRADE Kft. Za účelom preverenia deklarovaných intrakomunitárnych dodávok tovaru podľa označených faktúr správca dane zaslal aj žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií maďarskej daňovej správe. Podľa odpovedí na dožiadanie išlo o daňové subjekty (odberatelia) nevyvíjajúce ekonomickú činnosť a nepodávajúce daňové priznania, ktoré v zdaňovacom období jún 2010 nepriznali intrakomunitárne nadobudnutie tovaru zo Slovenska. Na základe predložených nákladných listov CMR zaslal správca dane aj žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií, ktorých predmetom bolo preverenie prepravy tovaru zo Slovenska do Maďarska jednotlivým deklarovávaným odberateľom. V daňovom konaní sa vôbec nepreukázala preprava tovaru tak, ako bolo uvedené na predložených prepravných dokladoch. prepravu uskutočniť na základe objednávky od neurčenej prepravnej spoločnosti, nevedela predložiť žiaden doklad preukazujúci uskutočnenie deklarovanej prepravy tovaru zo Slovenska do Maďarska. Preprava sa mala uskutočňovať na základe objednávky od slovenskej spoločnosti Pintér s.r.o., alebo maďarskej spoločnosti Pintér Kft., avšak k preverovaným skutočnostiam sa nevedeli vyjadriť, nepamätali si od koho tovar prevzali, ani to komu tovar odovzdali a s kým za spoločnosť AGRITORI Kft. rokovali. Žalobca, jeho odberatelia ani prepravcovia nepredložili k preprave vážne listky. Správny súd potom musel konštatovať, že žalovaný správne vyhodnotil zistený skutkový stav odvolaním sa na skutočnosť, že aj keď žalobca disponuje a má zaznamenané v účtovníctve faktúry, CMR, doklad o zaplatení, kúpnu zmluvu, to ešte neznamená, že k dodaniu tovaru, ktorý je uvedený na faktúrach, v skutočnosti aj reálne došlo tak, ako to žalobca uvádzal. Pre uplatnenie odpočítania DPH je potrebné preukázať, že fakturovaný tovar bol fyzicky dodaný a to práve tým platiteľom, ktorý faktúry vystavil. Samotná existencia faktúry, na ktorej je uvedená DPH a teda to, že žalobca má faktúru vyhotovenú iným platiteľom dane, ak nie je podložená reálnym dodaním tovaru a služieb, nezakladá právo na odpočítanie dane uvedenej na faktúre. Uskutočnenie dodania tovaru a služieb, vznik daňovej povinnosti a následne právo odpočítať daň, nie je možné deklarovať len po formálnej stránke (vystavenou faktúrou, CMR), ale aj po obsahovej - reálnym preukázaním dodania tovaru. Správca dane vykonal veľmi rozsiahle dokazovanie, výsledkom ktorého bolo nepreukázanie fyzickej existencie tovaru nielen u niektorých slovenských dodávateľov (ISIAH, s. r. o., a SPROGI, s. r. o.), ale ani u odberateľov z iného členského štátu. Jedinými dôkazmi, ktorými žalobca preukazuje zdanieľné obchody, sú listinné dôkazy bez preukázania reálnej existencie tovaru.

4. Správny súd uzavrel, že v preskúvanom daňovom konaní nezistil žiadne také namietané procesné porušenia daňového konania, ktoré by mohlo spôsobiť nezákonnosť napadnutých rozhodnutí. Mal za to, že vo veci bolo konajúcimi orgánmi verejnej správy vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a správca dane a žalovaný v preskúvaných rozhodnutiach prihladli na všetko čo vyšlo v konaní najavo. Napadnuté rozhodnutia obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti a sú v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Žalovaný sa v nich vysporiadal so všetkými skutočnosťami (námietskami) relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral predložené dôkazy ako aj skutkový stav, ktorý správne právne vyhodnotil.

5. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 S.s.p. a vo veci úspešnému žalovanému ich nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli, žiadne si neuplatnil a ide o orgán verejnej správy.

6. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci; a navrhoval, aby kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie.

7. Podľa žalobcu ani v jednom prípade sa správne súdy nezaoberali jednotlivými dodaniami, a považovali za správny taký postup daňových orgánov, pri ktorom nebol posudzovaný každý zdaniteľný obchod zvlášť (splnenie či nesplnenie podmienok). Za zákonný správny súd považuje taký postup daňových orgánov, keď preverenia iného zdaniteľného obchodu, listinné dôkazy k inému zdaniteľnému obchodu, slúžia na prijatie skutkových a právnych záverov k zdaniteľnému obchodu, ktorý nebol preverovaný. Ak sa správny súd s takýmto postupom daňových orgánov stotožnil, tak materiálny právny štát sa stáva ilúziou deklarovanou v Ústave SR. Sťažovateľ ďalej uviedol, že časť nadmerného odpočtu tvorilo odpočítanie dane z dodávateľských faktúr za nákup poľnohospodárskych produktov od slovenských dodávateľov, správny súd však uviedol len niektorých dodávateľov, pričom v administratívnom spise založené listiny do úvahy nebral. Správny súd pri právnom posúdení veci nevychádzal z listinných dôkazov založených v administratívnom spise a jeho skutkové závery nemajú v nich oporu. Podľa žalobcu ním predložené dôkazy nesporne preukazujú, že nárok na odpočítanie bol uplatnený v súlade s ust. § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a) v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH. Napriek týmto skutočnostiam vyslovil správny súd rovnako ako žalovaný záver, že nebolo preukázané reálne dodanie tovaru, čo vlastne odvodzuje správny súd zo zistení daňových orgánov vo vzťahu k obchodným spoločnostiam ISIAH, s. r. o., POHOZ, s.r.o., BM FOODS, s.r.o., SPROGI, s. r. o. a KARPATY, s.r.o.. Žalobca nielen v žalobe ale aj v daňovom konaní tieto skutočnosti namietal, pretože na závery, že neboli uskutočnené zdaniteľné obchody a že nebolo preukázané reálne dodanie tovaru v týchto prípadoch neboli daňovými orgánmi produkované žiadne dôkazy. Rozdiel vyčíslený daňovými orgánmi, správnosť postupu daňových orgánov, a správnosť výšky uplatneného nadmerného odpočtu, môže byť posúdená v súlade so zákonom len vtedy, ak každý zdaniteľný obchod bude posudzovaný samostatne, každý dôkaz bude jednotlivo a spoločne s inými dôkazmi vyhodnocovaný vo vzťahu ku každej transakcii, ktorá medzi zdaniteľnými subjektami vznikla. Správny súd nielen v tomto, ale aj predchádzajúcich rozsudkoch, na ktoré poukázal, tieto námietky nikdy nebral do úvahy a tak pripúšťal, aby dôkazy týkajúce sa iného zdaniteľného obchodu, boli považované aj za dôkazy zdaniteľného obchodu, ktorého sa netýkajú. Sťažovateľ prísne a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi všetky tieto skutočnosti uviedol v daňovom priznaní. Tieto skutočnosti jeho listinné dôkazy nesporne preukazovali a preukazujú nielen splnenie si svojich daňových povinností, ktoré mu na základe daňových predpisov vznikli, ale tieto dôkazy preukazujú to, kto bol účastníkom konkrétneho obchodného vzťahu, sú tiež dôkazom, že dodávatelia žalobcu si nespĺnili daňovú povinnosť a sú dôkazom o tom, že svoju daňovú povinnosť si nespĺnili v tom štáte, kde boli pre daň v čase uskutočnenia intrakomunitárnych dodaní zaregistrovaní. Daňovými orgánmi, bez relevantného zdôvodnenia a bez ich hodnotenia dôkazov jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach s inými dôkazmi, boli tieto listiny odmietnuté a tento postup jasne svedčí o tom, že ich cieľom bolo kompenzovanie nezaplatenia dane obchodnými spoločnosťami a nepriznanie nároku na odpočet DPH.

8. V pokračovaní sťažnostnej argumentácie sťažovateľ poukázal, že si nárok na odpočítanie DPH uplatnil dôvodne, pretože tovar mu bol reálne dodaný. Sťažovateľ mal nárok na odpočítanie DPH pri všetkých zdaniteľných obchodoch, pričom ani skutočnosti zistené vo vzťahu k obchodným spoločnostiam nezakladali dôvod na nepriznanie nároku na odpočítanie. Právne posúdenie veci správnym súdom je preto v rozpore s právnymi predpismi, na ktoré bolo poukázané. Sťažovateľ preukázateľne ako vlastník tovaru uskutočnil reálne dodanie tovaru obchodným spoločnostiam so sídlom v inom štáte EU (AGRI-TORI Kft. a 2010.TRADE Kft.), preto odmieta argumentáciu správneho súdu, že predloženými dôkazmi deklaroval následne dodania poľnohospodárskych plodín z tuzemska na územie EÚ. Žalobca, tak ako to preukázal aj listinnými dôkazmi, reálne dodával tovar odberateľom so sídlom v Maďarsku. Ak správny súd automaticky preberá dôkazne nepodložené závery daňových orgánov, alebo sa s nimi stotožní, tak potom sťažovateľ nemôže očakávať, že o jeho veci bude rozhodnuté v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, férovo a spravodlivo a že rozhodnutia nebudú nielen prekvapivé, a tiež, že nemá žiadnu právnu istotu, že ak postupuje v súlade so zákonom, tak jeho konanie bude posudzované výlučne

od povinností, ktoré mu zákon ukladá a nie, že bude posudzované na základe fikcií vyslovených daňovými orgánmi a protiprávnym konaniam daňových subjektov bude poskytnutá právna ochrana. Dodania uskutočňované obchodným spoločnostiam so sídlom v Maďarsku, sú z vecného hľadiska samostatné obchodné transakcie, spojené v zmysle daňových predpisov s nárokom na oslobodenie od dane. Sťažovateľ ku každej obchodnej transakcii predložil listinné dôkazy o ich uskutočnení a tieto listinné dôkazy, ktorými preukázal vznik nároku na oslobodenie od DPH sú považované aj podľa § 43 ods. 5 zákona o DPH za dôkazy ktorými bol povinný preukázať uplatnený nárok.

9. Sťažovateľ ďalej uviedol, že žalovaný ani správca dane nepredložili, ani nezabezpečili taký dôkaz, ktorý by vyvrátil pravosť a pravdivosť predložených listinných dôkazov sťažovateľom. Okrem domniek žalovaného neexistuje žiadny relevantný právny dôvod na taký záver, že sťažovateľ nepreukázal reálne dodanie tovaru. Sťažovateľ v čase vykonávania daňovej kontroly objektívne nemôže predložiť tovar, ktorý bol predmetom dodania, o uskutočnenom dodaní mohol predložiť len listinné dôkazy, ktoré v zmysle obchodných zmlúv boli vyhotovované a ktoré daňové predpisy považujú za dôkazy na preukázanie dodania. Pravosť a pravdivosť listín nebola vyvrátená žiadnym dôkazom a to, že správca dane v rámci MVI nedokázal zabezpečiť výpovede osôb konajúcich v mene týchto obchodných spoločností, ktoré podpisovali zmluvy, ktoré podpisovali zmluvy o preprave a uhradili dohodnutú kúpnu cenu na základe faktúr vystavených sťažovateľom, tak iný záver ako ten, že tovar bol dodaný v súlade s 43 ods. 1 zákona o DPH, nie je za tejto dôkaznej situácie ani možný. Za nespĺnenie si daňových povinností na území Maďarska nezodpovedá sťažovateľ, ale konatelia týchto obchodných spoločností. Nespĺnenie si povinností v zmysle daňových predpisov Maďarska nie je dôkazom o tom, že sťažovateľ nedodal týmto obchodným spoločnostiam tovar uvedený v obchodných dokladoch, ktoré ako dôkaz predložil pri daňovej kontrole a na základe ktorých si zákonným spôsobom uplatnil oslobodenie od dane.

10. Na podporu svojich tvrdení sťažovateľ poukázal aj na rozsudky ESD, a to vo veciach C-354/03 (Optigen), C-355(Fulcrum Elektronik), C-484/03 (Bond House), C-273/11 (Macoszek - Gabona), C-184/05 (Twhol Internacional) a C- 409/04 (Teleos).

11. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti poukázal na to, že vykonaným šetrením u odberateľov a dodávateľov nebol preukázaný ani výrobca, ani konečný spotrebiteľ deklarovaného tovaru, obchodný reťazec začína a končí u spoločností, ktoré sú nekontaktné, ktoré so správcom dane nekomunikujú, neplatiace dane a nepredkladajú požadované doklady. Navyiac bola spochybnená aj prípadná preprava tovaru. Žalovaný navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 26. mája 2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

13. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku správneho súdu preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

14. Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Daňový poriadok preto zakotvuje oprávnenia daňových orgánov, aby mohli zisťovať, či daňové subjekty si splnili svoje povinnosti stanovené príslušnými hmotnoprávnymi predpismi. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

15. Kasačný súd konštatuje, že vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu žalovaného, ako aj z obsahu správneho súdneho spisu, rozhodujúcim pre správne právne posúdenie veci bolo ustálenie existencie predmetu intrakomunitárnych dodaní maďarským obchodným spoločnostiam AGRITORI Kft. a 2010.TRADE Kft.. Podstata argumentácie žalovaného spočíva jednak v konštatovaní skutkových zistení na strane dodávateľov sťažovateľa (ISIAH, s.r.o., POHOZ, s.r.o., BM FOODS, s.r.o., SPROGI, s.r.o. a KARPATY plus, s.r.o.), ktoré vylučujú dodanie sporného tovaru sťažovateľovi, čím je aj vylúčené jeho ďalšie dodanie maďarským obchodným spoločnostiam AGRITORI Kft. a 2010.TRADE Kft.; a na druhej strane v konštatovaní skutkových zistení na strane odberateľov sťažovateľa, maďarských obchodných spoločností AGRITORI Kft. a 2010.TRADE Kft., ktoré si nespĺnili svoje daňové povinnosti v Maďarsku a tiež, že obchodné spoločnosti, ktoré boli uvedené ako dopravcovia, vierohodne nepotvrdili sťažovateľom tvrdenú prepravu sporného tovaru. Skutočnosti na strane odberateľov sťažovateľa, maďarských obchodných spoločností AGRITORI Kft. a 2010.TRADE Kft. samé o sebe odôvodňujú záver správcu dane o absencii materiálneho základu zdaniteľných plnení, a tieto sú umocnené zisteniami na strane dodávateľov sťažovateľa ISIAH, s.r.o., POHOZ, s.r.o., BM FOODS, s.r.o., SPROGI, s.r.o. a KARPATY plus, s.r.o., tzn. Že nebola naplnená ani podmienka vnútroštátneho dodania tovaru a ani podmienka intrakomunitárneho dodania tovaru podľa § 43 ods. 1 zákona o DPH.

16. Kasačný súd zhodne ako správny súd konštatuje, že podľa odpovedí maďarskej daňovej správy na dožiadania správcu dane išlo o daňové subjekty (odberatelia AGRITORI Kft. a 2010.TRADE Kft.) nevyvíjajúce ekonomickú činnosť a nepodávajúce daňové priznania, ktoré v zdaňovacom období jún 2010 nepriznali intrakomunitárne nadobudnutie tovaru zo Slovenska. Vo vzťahu k preprave tovaru neboli predložené nikým zo zúčastnených k preprave deklarovanej preprave vystavené vážne listky.

17. Z uvedeného je nesporné, že sťažovateľom deklarovaným zdaniteľným plneniam absentuje materiálny základ a tieto pochybnosti sa nepodarilo sťažovateľovi odstrániť ani v daňovom a ani v správnom súdnom konaní, tzn. sťažovateľ si nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť. Kasačný súd v tomto smere poukazuje na rozsiahlu judikatúru k uvedenej právnej problematike, napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Sžf/4/2009, 5Sžf/63/2011, 5Sžf/52/2011, 3Sžf/100/2012 ako aj rozhodnutie Ústavného súdu SR pod č. k. III ÚS 78/2011-17 z 23. februára 2011

18. Kasačný súd tiež poukazuje na svoje skoršie rozhodnutia, ktorými sa zaoberal obchodnými zdaniteľnými plneniami medzi sťažovateľom a maďarskou obchodnou spoločnosťou AGRI-TORI Kft., pričom dospel k totožnému záveru o umelom charaktere zdaniteľného plnenia bez jeho materiálneho základu, a to rozsudky sp. zn. 8Sžf/7/2015 z 26. januára 2017, sp. zn. 8Sžf/16/2015 z 27. apríla 2017 a sp. zn. 5Sžf/11/2019 z 2. júna 2020; na ktoré podporne odkazuje. Záver správcu dane o umelom charaktere zdaniteľného plnenia bez jeho materiálneho základu vo vzťahu k maďarskej obchodnej spoločnosti 2010.TRADE Kft. vychádza z obdobných skutkových zistení.

19. Záverom kasačný súd uvádza, že vzhľadom na to, že nebola preukázaná akákoľvek reálna obchodná spolupráca sťažovateľa so s maďarskými obchodnými spoločnosťami AGRI-TORI Kft a 2010.TRADE Kft., nebolo potrebné vyhodnocovať jednotlivé obchodné operácie individuálne, ale tieto bolo možné odmietnuť en bloc.

20. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozsudku, kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 S.s.p..

21. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario k §§ 167 ods. 1 a 168 S.s.p., tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože sťažovateľ nebol v kasačnom konaní úspešný a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 S.s.p..

22. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§

139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.